

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2013. évi július hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és a 2013. évi július hó 11. napján nyilvánosan kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az adócsalás büntette miatt **I.rendű vádlott és 8 társa** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.25/2008/232. számú ítéletének I.rendű, II.rendű, III.rendű és VIII.rendű vádlottakra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a terhére megállapított 3 rb. közokirat-hamisítás büntetét I.rendű vádlott 1 rb. cselekmény tekintetében társtettesként, 2 rb. cselekmény tekintetében felbujtóként követte el;
- a terhére megállapított 3 rb. közokirat-hamisítás büntetét II.rendű vádlott egy esetben társtettesként, két esetben bűnsegédként valósította meg;
- a terhére megállapított 3 rb. közokirat-hamisítás büntetét VIII.rendű vádlott két esetben felbujtóként, egy esetben bűnsegédként követte el;
- a kiszabott halmazati büntetést I.rendű vádlott vonatkozásában 7 (hét) év börtönre és 7 (hét) év közügyektől eltiltásra, II.rendű vádlott esetében a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyása mellett 5 (öt) év 8 (nyolc) hó börtönre, III.rendű vádlott vonatkozásában a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyása mellett 2 (kettő) év 6 (hat) hó börtönre, míg VIII.rendű vádlott tekintetében a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyása mellett 3 (három) év 4 (négy) hó börtönre enyhíti;
- a vagyonekhozással érintett összeget I.rendű és II.rendű vádlottak esetében személyenként 191.699.221 (egyszázkilencvenegymillió-hatszázkilencvenkilencezer-kettőszázhuszonegy) forintba mérsékli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába I.rendű és II.rendű vádlottak vonatkozásában beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a III.rendű vádlotterhére a büntetés súlyosbítása végett, illetve a jogi személlyel szembeni büntetőjogi intézkedés elmulasztása, valamint a titkos információgyűjtés keretében beszerzett adatoknak a bizonyítékok köréből történt kirekesztése miatt élt jogorvoslati kérelemmel.

Az I.rendű, II.rendű vádlottak és védőik felmentés-, III.rendű vádlottenyhítés-, védője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés-, V.rendű vádlottvédője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés-, VIII.rendű vádlott védője pedig felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta; III.rendű vádlott fő- és mellékbüntetésének súlyosbítására, a **kft1** és a **kft2**. megszüntetésére, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

V.rendű vádlottvédője a 2013. július 2-án a másodfokú bírósághoz érkezett beadványában fellebbezését védence hozzájárulásával visszavonta, így az elsőfokú ítéletnek V.rendű vádlottra vonatkozó része ezen a napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

A vádlottak védői a nyilvános ülésen jogorvoslati kérelmeiknek megfelelő tartalommal szólaltak fel. Mégis azzal, hogy az I.rendű, II.rendű, valamint VIII.rendű vádlottak védői elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérték, míg III.rendű vádlottvédője a védencével szemben kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében - a Be.349.§ (1) bekezdésének korlátai között - a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Nem volt tárgya tehát a fellebbezési eljárásnak az elsőfokú ítélet IV.r., VI.r., VII.r. és IX.r. vádlottakra vonatkozó része.

A felülbírálat eredményeként a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

Az I.rendű vádlottat az elsőfokú ítéletben írt elítéltetésein túlmenően a Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2009. április 7-én jogerőre emelkedett 17.B.778/2008/22. számú ítéletével közokirat-hamisítás büntette miatt 115.500 forint pénzbüntetésre ítélte.

(I.rendű vádlott erkölcsi bizonyítványa a másodfokú bírósági iratok 21. sorszáma alatt.)

A II.rendű vádlottnak 2012. augusztus 8-án Boglárka nevű gyermeke született.

(II.rendű vádlottnak a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán előterjesztett nyilatkozata a másodfokú bíróság 33. sorszámú jegyzőkönyvében.)

A III.rendű vádlottat az elsőfokú ítéletben rögzített elítélésein túlmenően a Zalaegerszegi Járásbíróság a 2013. április 30-án jogerőre emelkedett 5.B.46/2013/13. számú ítéletével 3 rb. számvitel rendje megsértésének büntette miatt 450.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

(III.rendű vádlotterkölcsei bizonyítványa a másodfokú bírósági iratok 23. sorszáma alatt.)

A VIII.rendű vádlottat a Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2011. június 7-én jogerőre emelkedett 4.B.188/2011/5. számú ítéletével garázdaság vétsége és könnyű testi sértés vétsége miatt 275.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

(VIII.rendű vádlotterkölcsei bizonyítványa a másodfokú bírósági iratok 25. sorszáma alatt.)

A tényállás III/1. pontja vonatkozásában III.rendű vádlotta **kft5**, valamint a kft3 és **kft4**. nevében történő számlázás és a pénzek átutalásában való közreműködés fejében havi 200.000 forint juttatásban részesült. A Szlovákiában bejegyzett gazdasági társaság 2005. július 27-ei megalakulásától 2006 októberéig tehát összesen 2.800.000 forintot vett át I.r. és II.r. vádlottaktól.

(A 60100-10649/2006. számú ügyben III.rendű vádlott gyanúsítottként tett vallomása a nyomozati iratok 2.045. oldalán.)

A VII.rendű vádlott havi 100.000 forintot kapott a Sro. nevű gazdasági társasághoz kapcsolódó feladatai teljesítése fejében - III.rendű vádlottközvetítésével - I.rendű és II.rendű vádlottaktól. 2006. év februárja és szeptembere között tehát összesen 800.000 forinthez jutott.

(A 60100-10649/2006. számú ügyben a VII.rendű vádlott vallomása a nyomozati iratok 2.093. oldalán, illetve 51. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 12. oldalán.)

Az ítélet 15. oldal 2. bekezdésében hivatkozott jogszabály helyesen az 1992. évi LXXIV. törvény 32.§ (1) bekezdése.

Az I.rendű és II.rendű vádlottak a tényállás III/2. pontjában leírt cselekményeikkel megsértették az 1998. évi L. törvénnyel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a kábítószeres és pszichotróp anyagok forgalmazása elleni, 1988. december 20-án kelt egyezmény 12. cikkelyének végrehajtására kiadott, a kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott előállításához, gyártásához is használt vegyi anyagokkal végezhető egyes tevékenységek szabályozásáról szóló jogszabály 1. számú mellékletének első jegyzékében meghatározott vegyi anyag

forgalmazásának tilalmát.

(A másodfokú bíróság a tényállás részének tekintette az elsőfokú ítélet 80. oldal utolsó bekezdéséből a fenti szövegrészt.)

Az I.rendűvalamint II.rendű vádlotthat alkalommal, összesen 224.900 db efedrint tartalmazó tableta beszerzésében és Magyarországra történő szállításában működött közre. A címzetteknek sikeresen eljuttatott 5 szállítmány fejében személyenként 2.500.000 forint juttatásban részesültek.

(I.rendű vádlottnak a 60100-10649/2006. számú ügyben gyanúsítottként tett vallomása a nyomozati iratok 2907. oldalán, valamint II.rendű vádlottnak ugyanebben az ügyben gyanúsítottként tett vallomása a nyomozati iratok 2961. oldalán.)

A tényállás III/3. pontja tekintetében III.rendű vádlott, mint ügyvezető által irányított **kft3.** az általános forgalmi adó bevallási kötelezettségének a tárgy időszakokat követő hónap 20. napjáig, a terhére rótt cselekmény esetében tehát legkésőbb 2005. évi január hó 20. napjáig volt köteles eleget tenni.

(A 2003. évi XCII. törvény I-II. számú melléklete.)

A gazdasági társaság előző évre vonatkozó általános forgalmi adó bevallását III.rendű vádlotthelyesen 2005. március 9-én nyújtotta be az APEH Pest Megyei Igazgatóságához. A bevallás a társaság székhelye - község - szerint illetékes Zala Megyei Igazgatósághoz 2005. március 29-én érkezett meg.

*(A **kft3.** áfa-bevallása 67008-679/2007. számú ügy nyomozati iratainak 221-235. oldalain.)*

A **kft3.** 2005. augusztus 24-én benyújtott 0 forintra módosított önellenőrzését az adóhatóság a 2005. június 8-án megindult adóellenőrzés miatt már nem dolgozta fel.

(Az APEH Zala Megyei Igazgatóságának feljelentése a 67008-679/2007. számú ügy nyomozati iratainak 87. oldalán.)

Az APEH Zala Megyei Igazgatósága a 2006. február 2-án kelt 8842992141 számú határozatával a **kft3.**-t 27.213.000 forint adókülönbözet, 13.606.000 forint adóbírság és 3.573.000 forint késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

(Az APEH Zala Megyei Igazgatóságának határozata a 67008-679/2007. számú ügy nyomozati iratainak 353-355. oldalain.)

A tényállás III/4. pontjában szereplő cselekmény vonatkozásában a **kft2.** 2007. március 1-jén történt fiktív átruházásáról szóló szerződést I.rendű és II.rendű vádlottak - mint a társaságok tagjai és ügyvezetői - mindketten aláírták. A társaság új ügyvezetőjeként bejegyzett **egyéb érdekelt1** néven fellépő egyén az ugyancsak szerb állampolgárságú **tanú1** közvetítésével, anyagi ellenszolgáltatás fejében működött közre a szükséges dokumentumok aláírásában.

*(A **kft2.** cégmásolata és a társasági szerződés módosítása a 67008-302/2008. számú ügy nyomozati iratainak 1151-1563., valamint 1583-15835. oldalain,*

valamint a nyomozati iratok 9. számú mellékletének titkos információgyűjtésről szóló kivonatos jelentéseiben szereplő beszélgetésekből adódó következtetés.)

A **kft1** esetében is I.rendű vádlott volt az, aki meghatározta a társaság megalapításának módját. Így rendelkezett arról, hogy ehhez magyarul beszélő, de az Európai Unió kívül élő, a valóságban is létező személy adataival fellépő közreműködőkre van szükség; az útlevelemásolatokon kívül a résztvevők lakcímének megadása is elengedhetetlen. A gazdasági társaság ügyvezetőjeként és tagjaként bejegyzett **egyéb érdekelt2** és **egyéb érdekelt3** néven eljáró személyeket anyagi juttatás ellenében ugyancsak **tanú1** kérte fel közvetlenül a közreműködésre. A **bt1.** átruházását is I.rendű vádlottirányította a korábbiakkal azonos módon, **tanú1** részvételével. A szükséges okiratok aláírásakor II.rendű vádlottis jelen volt.

*(A 67008-302/2008.számú nyomozati iratok 9. számú mellékletének titkos információgyűjtésről szóló kivonatos jelentései a 94., 172., 185., 271., 293., 301., 335., 342. oldalakon, valamint **tanú2** tanúvallomása a nyomozati iratok 4315. oldalán.)*

A fenti gazdasági társaságok alapításáról, átruházásáról, illetve a változásokról szóló okiratok szerkesztését minden esetben - I.rendű vádlottmegbízása alapján - **tanú3** ügyvéd végezte a budapesti irodájában.

*(A 67008-302/2008.számú ügyben **tanú3** tanúként tett vallomása a nyomozati iratok 4.703. oldalán.)*

A Budapest Környéki Törvényszék cégbírósa a 2013. február 12-én kelt Cg.13-09-112883/23. számú végzésével a **kft2.** törlését rendelte el. *(Határozat a másodfokú bíróság iratok 33/II. sorszáma alatt.)*

Az I.rendű, II.rendű és VIII.rendű vádlotta **kft2** és a **kft1**-k nevében összesen 468.840.000 forint-; míg I.rendű és II.rendű vádlotta III/1. és III/3. pontban szereplő cselekményeivel összesen 635.445.993 forint adóhiány okozásában működött közre.

A III.rendű vádlotterhére a tényállás III/1. és III/3. pontjaiban leírt cselekményekkel kapcsolatban összesen 185.779.593 forint adóhiány okozásában való közreműködés volt megállapítható.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az tehát hiánytalan, teljes körűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz; az I.rendű, II.rendű, III.rendű, valamint VIII.rendű vádlottak védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az alábbiakban részletezendő egyetlen kivételtől eltekintve a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Feltárta és

megvizsgálta azokat a bizonyítékokat, amelyek lehetővé tették a múltbeli események olyan szintű, megnyugtató rekonstrukcióját, amelyek alapján a fellebbezési eljárásban érintett vádlottak büntetőjogi felelősségének kérdésében megfelelő módon állást lehetett foglalni.

Az I.rendű, II.rendű, valamint VIII.rendű vádlottvédőinek a perbeszédekben előadott érvelésére figyelemmel hangsúlyozni szükséges, hogy az elsőfokú bíróság az ellentétes tartalmú bizonyítékok számbavételével és azoknak a logika szabályaival összhangban álló értékelésével adott számot ténymegállapításairól, köztük a vádlotti védekezések elvetésének okairól. Vitathatatlan, hogy az elsőfokú bíróság a Be.258.§ (3) bekezdés d) pontjának némileg helytelen értelmezése folytán esetenként a bizonyítékok tartalmának pertörténeti jellegű ismertetésébe bocsátkozott, holott a bizonyítékok számbavétele azok egyszerű megnevezésével, felsorolásával is teljesíthető lett volna. Ítéletének indoklásából azonban félreismerhetetlenül nyomon követhető volt az a logikai gondolatmenet, amely a bizonyítékok értékelésekor vezette; köztük azok az érvek is, amelyek alapján a vádlottak védekezésével szemben álló, azokkal összeegyeztethetetlen bizonyítékoknak tulajdonított bizonyító erőt.

A kifejtettek miatt a másodfokú bíróság a Be.373.§ (1) bekezdés III/a. pontjának, mint abszolút hatályon kívül helyezési oknak az alkalmazására nem látott jogi lehetőséget.

Az elsőfokú bíróság ténybeli indoklásának - nyilvánvalóan az ügy terjedelmével is összefüggésben álló - kisebb hiányosságai pedig nem tekinthetők a Be.375.§ (1) bekezdése szerinti lényeges kihatással bíró - relatív - eljárási szabálysértésnek sem. Miután tehát a tényállás megalapozott, az elsőfokú bíróság indoklási kötelezettségének is kellő módon eleget tett, és a bizonyítékokat értékelő tevékenysége is megfelel a logika szabályainak: az indoklást támadó jogorvoslati kérelmek eljárásjogi tilalmazottságuk folytán nem vezethettek eredményre.

Hasonlóképpen nem észlelt a másodfokú bíróság a tanúk, illetve a szakértők figyelmeztetésével kapcsolatban olyan eljárási szabálysértést, amely a büntetőjogi főkérdések eldöntését lényegesen befolyásolta volna, illetve ami a Be.375.§ (1) bekezdésének alkalmazását és a közel öt év óta folyó bírósági eljárás megismétlését indokolta volna.

Annak előrebocsátása után, hogy a kérdés eldöntése a felülbírált ítélet megalapozottsága szempontjából nem bírt érdemi jelentőséggel - az elsőfokú bíróság tényállása ugyanis az általa értékelt bizonyítékok alapján is kellőképpen alátámasztottnak, indokoltnak bizonyult -, az ügyészi fellebbezésre figyelemmel a másodfokú bíróságnak mégis állást kellett foglalnia a titkos információgyűjtés keretében megszerzett bizonyítékok felhasználhatóságának kérdésében. Nyomatékosítani szükséges azt is, hogy a titkos információgyűjtés törvényességét mind az elsőfokú bíróság, mind az eljárás többi résztvevője mindössze a Be.206/A.§ (1) bekezdésének b) pontjában írt feltétel - az eljárási cselekmény időpontjában hatályos törvényszöveget szem előtt tartva -, a feljelentési kötelezettség

haladéktalan teljesítése szempontjából tartotta vitathatónak. A másodfokú bíróság ezért vizsgálódását a fenti körülményre összpontosítva az ügyészi fellebbezést az alábbi indokokra figyelemmel megalapozottnak találta.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság elnökének igazolása és a rendelkezésre álló további okiratok tartalma alapján megállapítható volt, hogy a titkos információgyűjtés jogszerűen, az engedélyek időbeli és tartalmi keretei között folyt. Annak határideje még a feljelentés megtételével egyenértékű ügyindító jelentés keltének időpontjában - 2008. július 1-jén - sem járt le. Több telefonszám vonatkozásában azt éppen a büntetőeljárás megindulása szakította csak meg.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a titkos információgyűjtés feltételeinek elsődleges vizsgálata, a bírói kontroll első érvényesítése az azt engedélyező - elrendelő, meghosszabbító, szükség esetén megszüntető - bíróság feladata. Döntéseinek meghozatalakor lehetősége van az ügy jellegének, terjedelmének, az érintett személyek számának és feltételezett cselekvőségének, a már rendelkezésre álló és még megszerezni remélt bizonyítékoknak a figyelembe vételére. Az eljárás során nem merült fel megalapozott adat arra nézve, hogy a titkos információgyűjtés ismételt meghosszabbítása indokolatlan lett volna.

Ehhez képest a nyomozó hatóságot nem terheli olyan jogi kötelezettség, hogy - az ügy teljes körű személyi és tárgyi felderítését, bizonyítását veszélyeztetve - egyes terhelő adatok felmerülésekor a büntetőeljárást nyomban megindítsa. Még akkor sem, ha a teljesebb felderítésre, újabb bizonyítékok megszerzésére vonatkozó várakozásai utóbb nem teljesülnek.

Az ítélkezési gyakorlat szerint a „haladéktalanság” nem jelent azonnaliságot, rögtönösséget. Mindig az ügy egyedi sajátosságai - terjedelme, bonyolultsága, nehézségi foka - alapján kell állást foglalni abban a kérdésben, hogy a feljelentésre ésszerű időn belül, indokolatlan késedelem nélkül került-e sor, avagy éppen ellenkezőleg, az időmúlásra figyelemmel az alapvető jogokat érintő titkos eszközökkel, adatokkal való visszaélés érhető tetten. A jelentőséggel bíró időpontokat, az elbírált ügy terjedelmét, nehézségi fokát, a titkos információgyűjtéssel megszerzett anyag nagyságát értékelve a másodfokú bíróság visszaélésszerű joggyakorlásra utaló adatokat nem észlelt. A titkos információgyűjtés határidejének lejárta előtt elkészült feljelentéssel egyenértékű ügyindító jelentés éppen ennek ellenkezőjére, a felelősségteljes joggyakorlásra utal.

A fentiek miatt a másodfokú bíróság a beszerzett titkos információgyűjtés anyagát bizonyítékként felhasználhatónak és értékelhetőnek találta. Következésképp alaptalanok voltak a védők részéről felvetett eljárásjogi kifogások, amelyek megkérdőjelezték a vádlottakhoz és a tanúkhöz intézett, titkos információgyűjtésben szereplő adatokra irányuló kérdésfeltevés jogszerűségét.

Miután az elsőfokú bíróság a rögzített beszélgetésekről készült hanganyagot, valamint okiratokat meghallgatással, illetve felolvasással a bizonyítás részévé tette

- bár bizonyítékként nem használta fel - a másodfokú eljárásban nem volt szükség fellebbezési tárgyalás kitűzésére és bizonyítás felvételére.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét a perbeszédekben vitatott III/1. és III/4. pontokban leírt cselekmények vonatkozásában is mindenben helytállónak találta. Annak tételes megismétlése nélkül mindössze az alábbiak kiemelését, összefoglalását tartotta szükségesnek:

A III/1. pont vonatkozásában azt szükséges hangsúlyozni, hogy az ügyben rendelkezésre álló alapvető, a vádlottak bűnösségének megállapítását eredményező bizonyítékok I.rendű, II.rendű, III.rendű és **VII.rendű vádlottaknak** az eljárás nyomozati szakaszában, részben különböző hatóságok előtt, részben eltérő eljárási pozíciókban tett, több alkalommal megismételt beismerő vallomásai voltak. Az érintett vádlottak egybehangzó vallomást tettek a lényeges tények tekintetében; így valamennyien az áfa-fizetés elkerülését jeölték meg a cselekmény hátterében álló célként, amit a szlovákiai és a III.rendű vádlottérdekeltségébe tartozó magyarországi cégek kereskedelmi láncolatba való bevonásával kívántak elérni. Egybehangzó nyilatkozatok álltak rendelkezésre III.rendű vádlott és **VII.rendű vádlott** szerepére, díjazására, a fiktív számlázás módjára, az említett vádlottak Szlovákiába szállításának céljára, valamint a részükre átadott pénz visszautalására vonatkozóan. Az érintett vádlottak által előadott tények lényegében megegyeztek a tényállásban rögzített megállapításokkal.

Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy I.rendű, II.rendű és III.rendű vádlottak a vallomásuk utóbb történő megváltoztatására elfogadható magyarázattal nem tudtak szolgálni. Az elsőfokú bíróság a visszavont vallomások elvetésének ezen túlmenő részletes indokait is rögzítette. Egyik ilyenként emelhető ki, hogy a beismerő vallomások tartalma összefüggésbe hozható volt az ügyben felmerült további lényeges bizonyítékok tartalmával, amelyek egyúttal összeegyeztethetetlenek voltak I.rendű és III.rendű vádlottaknak a bírósági eljárásban tett, ezzel ellentétes tartalmú megnyilatkozásaival. Ebben a körben arra is szükséges utalni, hogy VII.r. vádlott beismerő vallomását vissza sem vonta, így az általa elmondottak, illetve IV.r. és V.rendű vádlottak különböző hatóságok előtt tett előadásai, továbbá az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen felsorolt további vallomásai is a beismerésekben hangoztatott tényeket támasztották alá.

Önmagukban a nyomozó hatóság által lefoglalt tárgyak is a fentiekkel azonos következtetésre voltak alkalmasak. Így I.rendű vádlottól 5 db olyan bélyegzőt foglalt le a nyomozó hatóság, amelyek nem az ő, hanem III.rendű és VII.r. vádlott szlovákiai, illetve magyarországi cégeinek tulajdonát képezték (a **kft3**. 2 db, a Sro. 2 db, és a **kft5**. 1 db bélyegzője). Hasonlóképpen az I.rendű vádlott által III.rendű vádlottnak címzett, a számlázott tételekről felvilágosítást adó e-mail üzenet is a megállapított tényekkel volt összhangba hozható.

A védői perbeszédre figyelemmel hangsúlyozni szükséges azt is, hogy korántsem a könyvszakértő, **szakértő1** véleménye alapján történt önmagában a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítása. Ez az egyik bizonyíték volt, amely az egyéb bizonyítékokkal való összhangja, összefüggésbe hozhatósága miatt játszott szerepet a terhelő tények megállapításában. Könyvszakértői módszerekkel önmagában egy számla valótlansága nem mutatható ki, azonban **szakértő1** véleményéből egyértelműen megállapítható volt, hogy **kft6** a romániaiS.A. nevű társaságtól vásárolt műanyag-granulátumot értékesítette a III.rendű vádlottszlovák cégeinek, amint erről az említett vádlottak beismerő vallomásukban nyilatkoztak. Erre az értékesítés időpontja, valamint a mennyiségi egyezőség alapján lehetett következtetést vonni. **szakértő1** véleménye szerint 2005., valamint 2006. évben **kft6** Romániából 3.633.750 kg árut szerzett be, és szinte pontosan ugyanilyen mennyiséget, 3.612.500 kg-ot értékesített Szlovákiába a Sro., a **kft5**. és a Sro. Kft.-k részére. A szakértő 2006. évre teljes egyezést, 2005. évre minimális, mindössze egyetlen kamiont megtöltő árumennyiségre vonatkozó eltérést mutatott ki.

A könyvszakértő **kft6** romániai árubeszerzését és a láncolat végén álló Kft.6 általi értékesítést is azonos mennyiségű árura nézve tudta megállapítani. A köztes értékesítési láncolatot pedig fiktívnek tekintette, ami árumozgás nélkül nem felelt meg a kereskedés ismérveinek sem. Utóbbinak az alacsonyabb áron való vásárlás és magasabb áron való értékesítés követelményét kellett volna kimerítenie. Megállapítható volt az is, hogy a **kft3**. és a **kft4**. jelentős értékű közösségi beszerzéseket végzett. A szlovákiai **kft5**. minden esetben a beszerzéshez képest alacsonyabb áron számlázta tovább az árut a láncolat következő tagjának, a **kft3**.-nak. A III.rendű vádlott magyarországi cégei által **kft6**.-nak értékesített granulátum mennyiségileg szintén összhangban állt a láncolat korábbi pontjaiban azonosított granulátum mennyiséggel.

A fenti megállapítások alapján megalapozott volt az a következtetés, hogy **kft6** nagyságrendileg azonos mennyiségű granulátumot értékesített Szlovákiába olyan személyek cégeinek (III.rendű és VII.r. vádlottak), akiknek társaságaitól Magyarországon az árut visszavásárolta. Az értékesítési láncolat megállapítása, az abban szereplő cégek egymáshoz kapcsolódása alapos okkal nem volt kétségbe vonható; ami nem más, mint az áfa megfizetés elkerülését célozta fiktív, valóságos árumozgással nem járó számlázási folyamattal.

Nem volt figyelmen kívül hagyható az a körülmény sem, hogy a **kft3**. vonatkozásában személyi összefonódás is feltárható volt; a kft. korábbi tagja és képviselője II.rendű vádlott volt. Szó sincs tehát arról a védők részéről hangoztatott felvetésről, hogy az elsőfokú bíróság a vallomások megváltoztatásának időpontjából, vagy esetleg **tanú4** tanúnak a valószínűség szintjén megfogalmazott megállapításaiból vonta volna le azt a következtetést, hogy az áru nem került Szlovákiába, és kizárólag e bizonyítékok alapján következtetett volna a III/1. pontban írt cselekmény vonatkozásában a vádlottak büntetőjogi felelősségére.

A másodfokú bíróság mindenben egyetértett az elsőfokú bíróságnak a **kft6.** által később benyújtott adóbevallás önrevíziója körében kifejtett érveivel is.

A III/2. pontban szereplő tényállást a jogorvoslatot bejelentő vádlottak nem vitatták, az abban írt ténymegállapítások mindenben megfeleltek a feltárt bizonyítékok lényegében egyező tartalmának.

A tényállás III/3. pontjában írtak vonatkozásában az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, okiratokkal, tanúvallomásokkal, az adóhatóság dokumentumaival összhangban következtetett a **kft3.** adóbevallásához kapcsolódó számlák valós tartalmára. Az adóhiányt ebben az esetben az eredményezte, hogy III.rendű vádlottnem a jogszabályi előírásoknak megfelelően és határidőn belül nyújtotta be adóbevallását, amit az adóhatóság ezért nem fogadott el. Ezen túlmenően a számlák általános forgalmi adó befizetési kötelezettségének sem tett eleget. A társaság önrevízióval 0 forintba módosított adóbevallása pedig a már megindult adóellenőrzési eljárás miatt nem volt elfogadható.

A vádlottak által leginkább vitatott III/4. pontban írt cselekmény kiinduló pontjaként azt kell kiemelni, hogy ennek célzata megegyezett a III/1. pontban írtak céljával; a külföldről behozott granulátum láncolatosságot forgalmazásával az általános forgalmi adó fizetési kötelezettség elmulasztása, és az ezzel azonos mértékű jogtalan haszon megszerzése. Az e magatartással összefüggő bizonyítékok értékelésénél ezért nem volt figyelmen kívül hagyható a korábbi cselekmény, annak elkövetési módja, körülményei.

A tényállás e pontjában tett megállapítások alapvetően és elsődlegesen IX.r. vádlottnak az eljárás során mindvégig változtatás nélkül fenntartott, önmagát is terhelő beismerő vallomásán alapulnak. Nem volt feltárható arra utaló indok, amely akár valószínűsítette volna, hogy bármi érdeke fűződött volna a társaival - I.r., II.rendű., VIII.rendű vádlottakkal - szemben hamis tényállítások megfogalmazásához; különösképpen oly módon, hogy egyúttal önmagával szemben is komoly terhelő - büntetőjogi felelősségét megalapozó - adatokat szolgáltatott. Vallomásának az egyéb bizonyítékokkal való teljes összhangja is megállapítható volt.

Nyilatkozatainak lényegi eleme abban foglalható össze, hogy a kft4 és a **kft1**-ben irányító szerepet I.rendű vádlottjátszott, míg társai, II.rendűés VIII.rendű vádlottak ehhez segítséget nyújtottak számára. Az I.rendű vádlottadta részére a könyvelésre vonatkozó megbízást, az iratok, köztük a számlák átadása is túlnyomórészt hozzá volt köthető. Hasonlóképpen ő adta a könyveléssel, így az áfa-bevallás módjával összefüggő utasításokat, valamint biztosította számára a munkája fejében járó díjazást.A IX.r. vádlott - előadása szerint - a cégek szerb, valamint magyar állampolgárságú közreműködőivel - egyetlen telefonbeszélgetés kivételével - nem

találkozott, velük érdemben nem tárgyalt. Tudomása szerint ezek a személyek nem működtek közre az érintett cégek tényleges irányításában.

A fentiekén túlmenően a IX.r. vádlott beismerő vallomásában feltárta, hogy I.rendű vádlott kérésére úgy végezte a kft4 és a **kft1**-k könyvelését, hogy a cégek általános forgalmi adó bevallók és befizetők legyenek. Ezt valós gazdasági eseményt igazoló bizonylat nélkül realizálta oly módon, hogy 20%-os általános forgalmi adóval növelt belföldi termékbeszerzést állított be az adóbevallásokba, és a termékbeszerzések áfa tartalmát jogellenesen helyezte levonásba a granulátum értékesítés után fizetendő áfa összeggel szemben.

A védők perbeszédükben kifogásolták IX.r. vádlott első nyomozás során tett vallomásának felhasználását, mivel álláspontjuk szerint a kirendelt védő értesítése a meghallgatást megelőzően nem volt szabályszerűnek tekinthető, az értesítés és a kihallgatás közötti rendkívül rövid időintervallumra tekintettel. A másodfokú bíróság - azonosan az elsőfokú bíróság álláspontjával - ezt a védői érvelést nem osztotta. A IX.r. vádlott a második gyanúsítottként történő kihallgatása alkalmával már védő jelenlétében fenntartotta a korábban tett nyilatkozatát; a nyomozás során a későbbiekben sem élt a vallomás megtagadásának jogával, illetve nem tett a korábbiakkal ellentétes tartalmú előadást, azt - az általa korábban elmondottak fenntartása mellett - mindössze további részletekkel egészítette ki. Ezért nem volt kifogásolható az elsőfokú bíróság eljárása.

A IX.r. vádlott fent ismertetett vallomását két könyvszakértő, **szakértő1**, valamint az elsőfokú bíróság által kirendelt **szakértő2** szakvéleménye erősítette meg. A szakértők egybehangzó véleményt terjesztettek elő az értékesítés láncolatos formájára, az áfa hiány okára és mértékére nézve. Hangsúlyozni szükséges, hogy a könyvszakértők mind a kft4, mind pedig a **kft1** esetében az áfa hiány tényét azonos okra, a valós belföldi termékbeszerzés hiányára vezették vissza.

A IX.r. vádlott előadásával összhangba hozható volt a közmunkásként dolgozó **tanú5** valamint a cselekmény idején munkanélküli **tanú2** tanúvallomása. Egymással azonosan állították, hogy személyenként 50.000 forint ellenében vállalták - VIII.rendű vádlott nevéfelhívására - az okiratok aláírását. **tanú5** arról is beszámolt, hogy a dokumentumok készítésénél **egyéb érdekelt1**ként fellépő magyarul beszélő személytől megtudta, hogy ő közreműködése fejében 100.000 forint juttatásban részesült. A tanú a fényképtablóból a **egyéb érdekelt1** nevében eljáró személy azonosítását is el tudta végezni. Mind **tanú5** mind **tanú2** azonosan állította, hogy a gazdasági társaság ügyvezetőjét, tagját nem ismerték, vele nem találkoztak.

A **bt1**. könyvelőjének, **tanú6**nak, valamint házastársának, **tanú7**nek a tanúvallomása is megegyezett IX.r. vádlott előadásának több elemével: a megbízó személyében, aki nem más, mint I.rendű vádlott volt, a gazdasági társaság tagjaival - **tanú8** al, illetőleg **tanú2**vell - való kapcsolat hiányában, illetve az iratokat a könyvelő részére továbbító személyekkel - I.rendű., II.rendű és VIII.rendű vádlott- összefüggésben.

A szerepet játszó három gazdasági társaság részére a vádlottak lakóhelyétől távol eső településeken bérelt irodahelyiségek bérbeadóinak vallomásai tovább erősítették a tényállásban foglalt terhelő megállapításokat. **tanú9** (S....., kft4), **tanú10** (É....., kft3), valamint **tanú11** (B....., **bt1.**) egyezően arról számoltak be, hogy a bérelt irodákban tényleges tevékenység nem folyt. A bérbeadók mindegyike I.rendű, valamint II.rendű vádlottal állt kapcsolatban mind a szerződés megkötése, mind annak esetleges módosítása, továbbá bérleti díj fizetése, illetve a cég székhelyére érkező postai küldemények továbbítása vonatkozásában. Mindössze egyikük említett egy találkozást a **egyéb érdekelt2** néven eljáró személlyel, aki a szerződéskötéskor még megjelent, a módosítás alkalmával azonban már nem.

A cégek irányításával és működésével kapcsolatosan a korábbiakkal azonos következtetések voltak levonhatók a vádlottaktól lefoglalt tárgyak elemzése alapján is: I.rendű vádlottól foglalták le a **bt1.**-nek a netbank szolgáltatások elérését biztosító készülékét, a cég bélyegzőjét, bankszámlakivonatát; II.rendű vádlottnál találták meg ugyanennek a gazdasági társaságnak a szállítási szerződéseit, a cég székhelyét érintő bérleti szerződést, a vámigazolásokat, a **kft1** ügyvezetőjének, **egyéb érdekelt4**nek az aláírási címpéldányát, a kft. bélyegzőjét, a **bt1.**-vel kapcsolatban álló **tanú8** és **egyéb érdekelt3** névre kiállított meghamisított szerb útleveleket. VIII.rendű vádlottól egyéb iratok mellett a **bt1.** és a **kft1** cégbélyegzőit foglalták le.

Nem mellékes az a körülmény sem, hogy az ügyletek szerb résztvevői, **egyéb érdekelt1**, **egyéb érdekelt2** és **egyéb érdekelt3** a 2007. évben érvényes magyar vízummal nem rendelkeztek. **Egyéb érdekelt2** szerb állampolgár útlevelét 2006-ban az okirat tulajdonosától ellopták, a **kft1** alapításakor **egyéb érdekelt2** névre kiállított meghamisított útlevelet használtak fel. **Egyéb érdekelt1** részére a cégátruházáskor bemutatottal azonos számú útlevelet a szerb hatóságok nem állítottak ki. **Egyéb érdekelt3** útlevelét Szerbiában letétbe helyezte, a **kft1** cégalapításához felhasznált nevére kiállított útlevél tehát hamis volt.

Ezekből az adatokból kizárólag olyan következtetés volt levonható, hogy az említett néven fellépő szerb állampolgárok nem voltak azonosak a cégalapítás, illetve átruházás során felhasznált útlevelekben megjelölt egyénekkkel. Tehát minden esetben azonosíthatatlan személyek jártak el az egyébként valós szerb állampolgárok nevében.

További adalékul szolgáltak az elsőfokú bíróság által ugyancsak részletesen értékelt mobiltelefonok híváskapcsolatai, cellapozíciói, valamint a banki tranzakciók számítógépes adataiból adódó következtetések.

A fenti bizonyítékok egybevetett adatai alapján tehát nyilvánvaló volt, hogy a vádlottak védekezésével ellentétes ténymegállapítások megfelelnek a történeti igazságnak.

A másodfokú bíróság eltérő eljárásjogi álláspontjára figyelemmel lehetővé vált a titkos információgyűjtés anyagának a bizonyítás körében történő értékelése is. A telefonon történt beszélgetéseknek a korábban már felsorolt és értékelt bizonyítékok tartalmával való teljes összhangja tovább erősítette azt a fenti megállapítást, hogy a tényállásban írtak megfelelnek a valóságnak.

A másodfokú bíróság a hosszú időszakot felölelő, és több személy használatában álló telefonokról rögzített lehallgatás eredményeként keletkező nagy terjedelmű iratanyagból ezért mindössze a legjelentősebbek kiemelését tartotta szükségesnek:

I.rendű és IX.r. vádlott több beszélgetéséből kitűnt az az utóbbi vádlott által állított tény, hogy őt mindig I.rendű, vagy II.rendű vádlottvitte el abba az irodába, ahol a cselekménnyel érintett cégek könyvelési munkáit elvégezte *(a 67008-302/2008. számú ügy 9. számú mellékletének 115., 160., 182. oldalain található kivonatos jelentés)*. Igazolást nyert az az állítása is, hogy a **kft2.** könyvelési anyagának a számítógépről való törlésében egyezett meg I.rendű vádlottal *(a 67008-302/2008. számú ügy 9. számú mellékletének 102-103. oldalain található kivonatos jelentések)*.

Mindhárom vádlott részt vett annak megszervezésében, hogy a cégek ügyvezetőjeként, tagjaként - álnéven eljáró személyek közreműködése nyomán - olyan szerb állampolgárok kerüljenek bejegyzésre a cégnyilvántartásba, akik erről tudomással nem bírtak, szerződési akarattal, illetve a társaság működtetésének egyetlen feltételével sem rendelkeztek, és akiknek a beszervezését **tanú1** közreműködésével oldották meg. *(A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 185. oldalán található I.rendű és II.rendű vádlottmegbeszélése)*. Egy másik beszélgetésben I.rendű vádlottarról tárgyalt **tanú12**vel, hogy a cégalapításhoz szükséges személy nem érkezett meg P.....e, vélhetően azért, mivel nem kapta meg a megfelelő pénzösszeget. **tanú12** ezzel szemben azt állította, hogy a közreműködők a kialkudott pénzösszegeket Magyarországra utazásukért minden esetben megkapták. *(A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 170-172. oldalain található kivonatos jelentés.)*

I.rendű és II.rendű vádlott több esetben egymással, illetve **tanú1**el telefonon egyezettette az utóbbi által megbízott szerb állampolgárságú személyek megjelenésének időpontját és helyét. *(A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 172., 271., 293., 342. oldalain található kivonatos jelentések.)*

I.rendű vádlottarról egyeztetett **tanú1**el, hogy a Nikola nevű személynek az adóhivataltól érkezett levél átvétele végett É.....e kell utaznia. **tanú1** pedig arról érdeklődött, hogy Nikola ezért a közreműködésért milyen anyagi ellenszolgáltatásban részesül. Az I.rendű vádlott 200 euró átadását kérte **tanú1**től a Nikola nevű személy részvétele fejében. *(A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 271. oldalán található kivonatos jelentés.)*

Több beszélgetés témája volt az új cég, a **kft1** alapításának tervezése, illetve az

ezzel összefüggésben várható feladatok. Az abban közreműködést vállaló szerb személyek részvételéről ezúttal is **tanú1** gondoskodott. (A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 172., 271., 293., 342. oldalain található kivonatos jelentések.)

Az I.rendű vádlott 2008. március 6-án megbeszélést folytatott **tanú1** el arról, hogy a cégalapításhoz unión kívüli, ténylegesen létező külföldi állampolgár közreműködése szükséges, mert annak az adóhatóság nem tud „utána nézni”. Mindössze azt tudja ellenőrizni, hogy az adatok valós személyt takarnak-e. (A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 94. oldalán található kivonatos jelentés.)

I.rendű és II.rendű vádlottegyik beszélgetésükben azt vitatták meg, hogy a **tanú1** által intézett cégalapítás költségei magasak. (A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 133. oldalán található kivonatos jelentés.)

Több megbeszélés is utalt VIII.rendű vádlottaktív szerepvállalására: az egyik esetben VIII.rendű vádlott azt tudatta I.rendű vádlottal, hogy a **kft1** részére a banki átutalást sikerrel végrehajtotta. Erről I.rendű vádlottegy Enikő nevű ügyintézővel való előzetes beszélgetése alapján már tudomással bírt, így VIII.rendű vádlottközlését megerősítette. (A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 263. oldalán található kivonatos jelentés.) Egy másik hívás alkalmával pedig I.rendű vádlott azt közölte VIII.rendű vádlottal, hogy több iratot kell utóbbinak aláíratnia S.....el, valamint **tanú2** vel. (A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 113. oldalán található kivonatos jelentés.) VIII.rendű vádlott az egyik lehallgatott beszélgetésben arról számolt be I.rendű vádlottnak, hogy a **bt1**. nevében B..... (**tanú5**) kapott egy levelet az adóhatóságtól, amit azért nem értett, mert az említett személy a **kft2**.-ben volt érintett. (A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 245. oldalán található kivonatos jelentés.)

2007. november 6-án I.rendű vádlottegy ismeretlen személlyel beszélt arról, hogy az adóhatóságtól kapott számlakivonat szerint a **kft2**.-nek 780.000 forint túlfizetése van nyilvántartva, amit a cég nevében vissza lehetne igényelni. Azonban I.rendű vádlott kijelentette, hogy a hatóság vizsgálódásának elkerülése érdekében ezzel nem kíván élni. (A 67008-302/2008. számú ügy 9. számú mellékletének 223-224. oldalain található kivonatos jelentés.)

I.rendű vádlott **tanú6**, a **bt1**. könyvelőjének egyik párbeszédéből világosan kitűnik, hogy a cég b.....i irodájában valós tevékenység nem folyt, hiszen a **tanú8** nevére odaérkező adóhatósági levél kézbesítése sikertelen maradt annak ellenére, hogy a **bt1**. cégtáblája ki volt helyezve az épületre. **Tanú6** az adóhatóság ügyintézője által közölt információkról is beszámolt I.rendű vádlottnak; eszerint az adóhatóság a külföldi cégtulajdonosra fokozottabban odafigyel a fantomcégek működésének kiszűrése érdekében. (A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 232. oldalán található kivonatos jelentés.)

I.rendű és II.rendű vádlott 2007. október 4-én arról beszéltek, hogy a **kft3**

képviselőjének kell megnyitnia az új ügyfélkaput; ehhez a cég e-mail címén kívül a „solyom” jelszó is szükséges. Ezeket az adatokat II.rendű vádlottnak kell felírnia egy papírra a **kft3** nevében eljáró személy részére. Az ügyfélkapu megnyitásával a könyvelés elektronikus intézésére nyílik lehetőség, és ennek megvalósításához Ernest Magyarországra érkező emberére van szükség. (A 67008-302/2008. számú ügy 9. számú mellékletének 232. oldalán található kivonatos jelentés.) A következő napon II.rendű vádlottbeszámolt társának arról, hogy az okmányirodában miként sikerült az ügyfélkapu ügyében eljárnia. (A 67008-302/2008. számú ügy 9. számú mellékletének 342. oldalán található kivonatos jelentés.)

2007. december 17-én I.rendű vádlott nevel.r. vádlott telefonon arról informálta **tanú1**et hogy szüksége van a könyvelési anyag aláírása miatt **egyéb érdekelt4**re. Azt is tudatta vele, hogy a N.... és S.... nevű személyekre is igényt tart különböző okiratok, dokumentumok aláírása végett. (A 67008-302/2008.számú ügy 9. számú mellékletének 371. oldalán található kivonatos jelentés.) Egy ezt követően, 2007. december 27-én zajló beszélgetésben II.rendű vádlottarról értesítette társát, hogy **tanú1** biztosította a korábbiakban kért három személy megjelenését. (A 67008-302/2008. számú ügy 9. számú mellékletének 375. oldalán található kivonatos jelentés.) Majd az ezt követő napon II.rendű vádlotttájékoztatta I.rendű vádlottat, hogy Sz.....n mindent aláíratott a szerb állampolgárokkal, és az egyik, „mandarinként” megnevezett egyén útlevele hozzá került. (A 67008-302/2008. számú ügy 9. számú mellékletének 376. oldalán található kivonatos jelentés.)

A fent idézett, illetve az egyéb, külön nem részletezett kivonatos jelentésekben rögzített beszélgetések azt tükrözik, hogy az ügyben érintett három céggel összefüggésben minden érdemleges tevékenységet - a bankszámlanyitást, pénzáttutalást, pénzváltást, irodabérlést, a bérleti díj fizetését, a könyvelést befolyásoló teendőket, az áru megrendelését, a szállítás intézését - I.rendű, II.rendű és VIII.rendű vádlottvégezte, a társaságok névleges tulajdonosai csak a legszükségesebb, a személyes jelenlétet igénylő feladatokat látták el, illetve aláírták a nélkülözhetetlen okiratokat. A beszélgetések tartalma egyértelműen arra utal, hogy I.rendű vádlottirányítása mellett II.rendű és VIII.rendű vádlottis aktív közreműködője volt a cégek megszervezésének, az azokkal kapcsolatos ügyintézésnek; feladatukat főként a székhelyszerzés, a csak névlegesen szereplő személyek szállítása, a pénzváltás, illetve pénzáttutalás képezte.

A tényállás kiegészítését elsődlegesen az tette szükségessé, hogy valamennyi jogorvoslattal érintett vádlott esetében szükség volt - az eljárás elhúzódására figyelemmel ismételten beszerezett - erkölcsi bizonyítványok alapján az előéleti adatok pontosítására, illetve kiegészítésére.

A tényállás III/1. pontjának kiegészítését az indokolta, hogy s III.rendű és **VII.rendű vádlott** díjazásának mértékét az elsőfokú bíróság nem szerepeltette ítéletének tényállásában, aminek a későbbiekben részletezettek szerint kihatása volt I.rendű, valamint II.rendű vádlottal szemben a nem megfelelő összegben meghatározott vagyonelkobzásra. Ezek az adatok az érintett vádlottak nyomozati beismerő vallomása alapján voltak tisztázhatók.

A tényállás III/2. pontjában szereplő, I.rendű, valamint II.rendű vádlottevékenységével összefüggésben álló efedrin tableta összesítését, valamint a szállítmányok fejében részükre járó díjazás mértékét nem tartalmazta az ítéleti tényállás. Ezeket az adatokat a másodfokú bíróság az érintett vádlottak nyomozás során tett vallomásai alapján rögzítette.

A III/3. pontban szereplő tényállást - az elkövetési időpontok meghatározhatósága végett - szükséges volt kiegészíteni az adóbevallás benyújtására nyitva álló határidő megjelölésével. Pontosításra szorult a III.rendű vádlott által benyújtott adóbevallás időpontja és helye. Nem tartalmazta az elsőfokú ítéleti tényállás az adóhatóságnak III.rendű vádlott társaságát adóhátralék, adóbírság, valamint késedelmi pótlék megfizetésére kötelező határozatának adatait.

A tényállás III/4. pontjában az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak megállapítását, hogy a **kft2.**, a **kft1**, valamint a **bt1**. esetében a cégalapításról, illetve átruházásról szóló okiratok készítésében I.rendű, II.rendűvalamint VIII.rendű vádlott pontosan milyen módon működött közre. Ezt a másodfokú bíróság részben az okiratok tartalma, **tanú2**, **tanú5**, **tanú13** tanúk vallomása, valamint a titkos információgyűjtés során készült kivonatos jelentések tartalma alapján tárta fel. Az elsőfokú bíróság a tényállásban nem szerepeltette I.rendű, II.rendű, valamint VIII.rendű vádlott által a **kft4**, valamint a **kft1**-k nevében okozott adóhiány összesített adatait.

Elmaradt I.rendű, II.rendű, illetve III.rendű vádlott valamennyi cselekményével okozott adóhiány összesítése is, amelyet a másodfokú bíróság ugyancsak pótol.

Végül a másodfokú bíróság a **kft2.** törléséről szóló cégbíróági adatokat is a tényállásba foglalta.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése értelmében irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak büntetőjogi felelősségére.

A felmentést célzó fellebbezések tehát nem voltak megalapozottak.

Amint erre VIII.rendű vádlottvédője perbeszédében utalt, az időközben hatályba lépett 2012. évi C. törvényre figyelemmel elkerülhetetlen volt a büntető törvénykönyv időbeli hatályának ismételt vizsgálata. A Btk.2.§ alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy továbbra is az elkövetéskor hatályos törvény biztosít enyhébb elbírálási lehetőséget a vádlottak számára; döntően arra visszavezethetően, hogy az elbírált bűncselekmények elkövetési ideje az ún. középértékre vonatkozó szigorúbb büntetéskiszabási szabályok hatályba lépése

előtti időszakra esett. Ez a szabály mint feltétlen érvényesülő hátrányos következmény megelőzi a feltételes szabadságra bocsátás jelenleg hatályos kedvezőbb szabályozását.

A cselekmények minősítése túlnyomórészt megfelelt a büntető anyagi jogszabályoknak. A változtatás mindössze a Btk.274.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, és I.rendű, II.rendű, valamint VIII.rendű vádlottterhére megállapított 3 rb. ún. intellektuális közokirat-hamisítás büntetést érintette.

A Btk.274.§ (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott bűncselekményt az követi el, aki közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba.

A szóban forgó ügyben a bűncselekmény elkövetője tettesként vagy társtettesként adott esetben az a személy lehet, aki a valótlan tartalmú cégbejegyzést okiratba foglalt nyilatkozatával - a hivatalos személyt megtévesztve - előidézte. Ilyen személy volt a **kft2**. esetében I.rendű, valamint II.rendű vádlott, akik a kft. tagjaiként, illetve ügyvezetőiként az átruházást megfogalmazó szerződést aláírták. Ők tehát az említett kft. esetében a bűncselekménynek a Btk.20.§ (2) bekezdésében meghatározott társtetteseiként, míg VIII.rendű vádlott, aki további két aláíró személyt - a kft. tagjaként eljáró **tanú5**ot, valamint a kézbesítési megbízottként aláíró **tanú2**t - bírt rá közreműködésre, a Btk.21.§ (1) bekezdése szerinti felbujtójaként vonandó büntetőjogi felelősségre.

A **kft1** esetében az egész cselekménysorozatot mozgató és szervező személyként I.rendű vádlotttekinthető a Btk.21.§ (1) bekezdése szerinti felbujtónak, míg II.rendű és VIII.rendű vádlottak ezt a bűncselekményt a Btk.21.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegédeként valósították meg, a cégalapítást elősegítő közreműködésükkel.

A **bt1**. vonatkozásában ugyanilyen indokok alapján volt I.rendű vádlotta Btk.21.§ (1) bekezdése szerinti felbujtó, míg II.rendű vádlotta Btk.21.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegéd. VIII.rendű vádlottebben az esetben is a Btk.21.§ (1) bekezdése szerinti felbujtóként működött közre, mivel ő bírta rá **tanú2**t a cég kültagjaként a részvételre.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság a közbizalom elleni bűncselekmény elkövetői alakzatait a fentiek szerint helyesbítette.

A büntetés kiszabása körében mindenekelőtt arra szükséges utalni, hogy a halmazati büntetés alapját a Btk.85.§ (3) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, az mind a négy fellebbezéssel érintett vádlott esetében kettőtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztés volt.

Az ügy első- és másodfokú elbírálása között eltelt további számottevő időmúlásra figyelemmel szükségesnek mutatkozott a bűnösségi körülmények ismételt számbavétele, valamennyi vádlott vonatkozásában.

I.rendű vádlotesetében súlyosító körülmény a visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő volta, hogy cselekményeit felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el. Hasonlóképpen a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés (III/4. pont vonatkozásában), ami nagyfokú gátlástalanságára is rávilágított. További ilyen körülmény volt a bűnszövetségben való folytatólagos elkövetés, társait irányító szerepe, valamint a többszörös bűnhalmazat. Enyhítő körülmény volt ezzel szemben nagy nyomatékka az időmúlás ténye, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú ítélet késedelmes írásba foglalására visszavezethetően az első- és a másodfokú bírósági eljárás között is 1 év 2 hónap telt el. További enyhítő körülmény a III/2. pont vonatkozásában a bűnösségre is kiterjedő, míg a III/1. pontban írt cselekmény esetében a nyomozás során tett ténybeli beismerő vallomása.

II.rendű vádlotterhére súlyosító körülmény volt a visszaesőnek nem minősülő bűnismétlés, a kettőt meghaladó bűnhalmazat, a bűnszövetség, a folytatólagosság, az eljárás hatálya alatti elkövetés. Javára szolgáló enyhítő körülmény volt az időmúlás ténye, az egy kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodás, a tényállás III/2. pontjában írt cselekmény vonatkozásában tett beismerő, illetve a tényállás III/1. pontjában szereplő cselekmény tekintetében a ténybeli beismerő vallomás, valamint a bűnsegédi közreműködés.

III.rendű vádlotterhére súlyosító körülményként kellett értékelni a visszaesőnek nem minősülő, részben különös bűnismétlést, illetve a többszörös bűnhalmazat, a bűnszövetség, az eljárás hatálya alatti folytatólagos elkövetés tényét. Enyhítő körülmény a III/1. pontban írt cselekmény vonatkozásában tett beismerő vallomás, valamint az időmúlás ténye társaival azonos tartalommal.

VIII.rendű vádlottesetében súlyosító körülmény a többszörös bűnhalmazat, a bűnszövetség, a folytatólagosság, míg enyhítő körülmény az időmúlás, az egy kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodási kötelezettség, a bűnsegédi részvétel volt. Ugyancsak enyhítő körülmény a büntetlen előélet, amelynek nyomatékát azonban némileg mérsékelte az időközben történt elítélés.

A fenti bűnösségi körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések - a határozathozatal idején - szükségesek, egyúttal alkalmasak voltak a Btk.37.§-ában írt büntetési célok eléréséhez. A fentebb már említett további időmúlásra figyelemmel azonban szükségessé vált a jogkövetkezmények kismértékű enyhítése. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság I.rendű vádlottesetében - figyelembe véve a büntetések vádlottak közötti arányait is - egy évvel, II.rendű vádlott esetében 10 hónappal, III.rendű vádlottesetében 6 hónappal, végül VIII.rendű vádlott esetében 8 hónappal mérsékelte az első fokon kiszabott szabadságvesztések tartamát. I.rendű vádlottesetében a szabadságvesztés enyhítése a közügyektől eltiltás tartamának a leszállításával is párosult, míg a másik három vádlott esetében a másodfokú bíróság

azt érintetlenül hagyta.

A kifejtetteknek megfelelően a jogorvoslati kérelmek I.rendű, II.rendű, III.rendű, valamint VIII.rendű vádlottak vonatkozásában mindössze enyhítést célzó részükben voltak megalapozottak.

Következésképp a III.rendű vádlottterhére bejelentett, a büntetés súlyosbítását célzó ügyészi fellebbezést nem találta alaposnak a másodfokú bíróság.

Az első fokú bíróság I.rendű., valamint II.rendű vádlottak esetében a vagyonekobbás összegét helytelenül határozta meg.

A III/1. pontban írt cselekmény vonatkozásában ugyanis a III.rendű és **VII.rendű vádlott** részére közreműködésük fejében fizetett összegeket nem helyezte levonásba az I.rendű és II.rendű vádlottak terhére megállapított vagyonekobbás összegéből. A kiegészített tényállás szerint III.rendű vádlott 2.800.000, míg **VII.rendű vádlott** 800.000 forintban részesült részvétele ellenértékeként. A két vádlott összesen tehát 3.600.000 forintot vett át társaitól. Ezt az összeget a másodfokú bíróság levonta az 166.605.993 forintot kitevő elkövetési értékből, majd az ekként a fennmaradó 163.005.993 forintot osztotta négy felé; ennek figyelembe vételével állapította meg I.rendű és II.rendű vádlottal szemben e cselekmény után fizetendő vagyonekobbás összegét 40.751.498 forintban.

A másodfokú bíróság a 2. pontban írt cselekmény esetében - ugyancsak a kiegészített tényállásra figyelemmel - I.rendű és II.rendű vádlottak által fizetendő vagyonekobbás mértékét 2.500.000 forintban határozta meg, a részükre ötszöri alkalommal juttatott 500.000 forint kifizetése folytán.

A 4. pontban írt cselekmény tekintetében fizetendő vagyonekobbás összegének meghatározása helytálló volt.

A fentiek szerint I.r. és II.r. vádlottak terhére a vagyonekobbás helyesbített összege mindösszesen 191.699.221 forintra változott.

A másodfokú bíróság - egyetértve az elsőfokú bíróság érveivel - az ügyészi fellebbezésnek a jogi személyekkel szembeni intézkedésre vonatkozó indítványát nem találta megalapozottnak arra. Figyelemmel volt arra is, hogy az egyik cég, a **kft2**. törlése időközben megtörtént, illetve az erre irányuló eljárás a másik vonatkozásában is folyamatban van.

A kifejtetteknek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének I.rendű, II.rendű, III.rendű és VIII.rendű vádlottakra vonatkozó részét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta; valamennyi jogorvoslatot bejelentő vádlottal szemben a büntetés kiszabását, I.rendű, II.rendű és VIII.rendű vádlottak esetében a közbizalom elleni bűncselekmények elkövetői alakzatait-, I.rendű és II.rendű vádlott vonatkozásában pedig a vagyonekobbás összegét érintő részében

is.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az említett vádlottak vonatkozásában a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett I.rendű és II.rendű vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

P é c s, 2013. július 11.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.25/2008/232. számú ítéletének I.rendű, II.rendű, III.rendű és VIII.rendű vádlottakra vonatkozó része a Pécs i Ítéltábla Bf.II.66/2013/33. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2013. évi július hó 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke